

KOŚNY (2) *ai*

kośny (1), **kosny** *a.* kośny (1); kośny *SienLek*; kośny *a.* kosny *Oczko*.

o jasne.

sg f L kośn(e)j (1). ◇ [n G kośn(e)go.] ◇ pl N subst kosné (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

1. Przymiotnik od „kosa” (2) :

Wyrażenie: »osła kośna« = oselka do ostrzenia kosy (2): SienLek 70; Ołły kośné zdrzewá/ kámięńmi fye ftawáią. Oczko [42]v.

2. [W funkcji rzeczownika: »kośne« = rodzaj opłaty za zwolnienie od koszenia: Kośnego, żeby wolni byli od koszenia trawy, dawają po gr 6 LustrPodl 17, 191.]

TZ